

A STUDY OF ERROR CORRECTION BEHAVIORS OF STUDENT TEACHERS
IN TEACHING ENGLISH SUBJECT AT THE LOWER
SECONDARY EDUCATION LEVEL



Mr. Anirut Chumsawat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education

Department of Secondary Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1993

ISBN 974-582-722-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาภูติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดของนิสิตฝึกสอนในการสอนวิชาภาษา

อังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โดย

นายอนรุช ชุมสวัสดิ์

ภาควิชา

มัธยมศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์สุจิตรา สวัสดิวงศ์



บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. ภาวร วัชราภิญ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. สุจิตร เพียรชون)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์สุจิตรา สวัสดิวงศ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุวักรา อักษรานุเคราะห์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์พร้อมพรม อุ่มสิน)

นิรช ชุมสวัสดิ์ : การศึกษาพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดของนิสิตฝึกสอน ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (A STUDY OF ERROR CORRECTION BEHAVIORS OF STUDENT TEACHERS IN TEACHING ENGLISH SUBJECT AT THE LOWER SECONDARY EDUCATION LEVEL) อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์สุจิตรา สวัสดิวงศ์ 159 หน้า。
ISBN 974-582-722-3

การวิจัยครั้งนี้วัดถูประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดของนิสิตฝึกสอนในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านประเภทของข้อผิดพลาด และวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดของนิสิตฝึกสอน ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตฝึกสอน วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้สังเกตและมีความเที่ยงเท่ากัน .85 ผู้วิจัยรวมรวมข้อมูลโดยการสังเกตและบันทึกเสียงพฤติกรรมการแก้ทรงคุณวุฒิ และมีความเที่ยงเท่ากัน .85 หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า จำนวน 105 ครั้ง หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า จำนวน 105 ครั้ง หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ในด้านประเภทของข้อผิดพลาดที่นิสิตฝึกสอนมีพฤติกรรมการแก้ไข พนวานิสิตฝึกสอนมีพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยวิชาคิดเป็นร้อยละสูงสุดในการแก้ไขข้อผิดพลาดประเภทการนำภาษาไปใช้ให้เหมาะสม พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดคิดเป็นร้อยละรองลงมาได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดประเภทคำศัพท์ และพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดคิดเป็นร้อยละน้อยที่สุดได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดประเภทการออกเสียง

2. ในด้านพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดที่นิสิตฝึกสอนมีพฤติกรรมการแก้ไขในแต่ละประเภทของข้อผิดพลาดพบว่า

2.1 ประเภทการออกเสียง นิสิตฝึกสอนมีพฤติกรรมการเพิกเฉยคือข้อผิดพลาดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการให้คำตอบที่ถูกต้องทันที และพฤติกรรมที่นิสิตฝึกสอนไม่ได้ใช้แก้ไขได้แก่ การปรับคำน้ำใจให้ง่ายขึ้น การเว้นระยะให้ผู้เรียนคิดก่อนแก้ไขข้อผิดพลาด และการประเมินความเข้าใจ

2.2 ประเภทคำศัพท์ นิสิตฝึกสอนมีพฤติกรรมการซึ้งแนะนำให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการอธิบายเพิ่มเติม และพฤติกรรมที่นิสิตฝึกสอนไม่ได้ใช้แก้ไขได้แก่ การปรับคำน้ำใจให้ง่ายขึ้น และการประเมินความเข้าใจ

2.3 ประเภทไวยากรณ์ นิสิตฝึกสอนมีพฤติกรรมการให้คำตอบที่ถูกต้องทันทีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการซึ้งแนะนำให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาด และพฤติกรรมที่นิสิตฝึกสอนไม่ได้ใช้แก้ไขได้แก่ การปรับคำน้ำใจให้ง่ายขึ้น และการประเมินความเข้าใจ

2.4 ประเภทเนื้อหา นิสิตฝึกสอนมีพฤติกรรมการซึ้งแนะนำให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการพูดช้าข้อผิดพลาด และพฤติกรรมที่นิสิตฝึกสอนไม่ได้ใช้แก้ไขได้แก่ การซึมเชย เมื่อผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดได้ถูกต้อง และการประเมินความเข้าใจ

2.5 ประเภทการนำภาษาไปใช้ให้เหมาะสม นิสิตฝึกสอนมีพฤติกรรมการพูดช้าข้อผิดพลาดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการซึ้งแนะนำให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาด พฤติกรรมการอธิบายเพิ่มเติม พฤติกรรมการให้คำตอบที่ถูกต้องทันที และพฤติกรรมที่นิสิตฝึกสอนไม่ได้ใช้แก้ไขได้แก่ การปรับคำน้ำใจให้ง่ายขึ้น การเว้นระยะให้ผู้เรียนคิดก่อนแก้ไขข้อผิดพลาด การซึมเชยเมื่อผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดได้ถูกต้อง และการประเมินความเข้าใจ

ภาควิชา มัธยมศึกษา
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2535

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C341120 : MAJOR TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE
KEY WORD: ERROR CORRECTION BEHAVIORS/STUDENT TEACHERS

ANIRUT CHUMSAWAT : A STUDY OF ERROR CORRECTION BEHAVIORS OF STUDENT TEACHERS IN TEACHING ENGLISH SUBJECT AT THE LOWER SECONDARY EDUCATION LEVEL. THESIS ADVISOR : AJARN SUJITRA SAWATDIWONG. 159 pp.
ISBN 974-582-722-3

The purpose of this research was to study the error correction behaviors of student teachers in teaching English subject at the lower secondary education level in the aspects of the types of errors and the types of error corrections used by the student teachers. The samples were 35 student teachers majoring English in the Faculty of Education, Chulalongkorn University selected by purposive sampling technique. The research instrument, constructed by the researcher and approved the content validity by the authorities, was an error correction behavior observation form with the reliability of .85. The researcher collected the data by observing and audiotape recording the error correction behaviors totalling 105 periods of teaching. The data were then analysed by means of percentage. The findings were as follows:

1. In the aspect of the types of errors which the student teachers showed their error correction behaviors, it was found that the percentage of the students verbal error correction behaviors towards the appropriateness errors was the most, the vocabulary errors was the second, and the pronunciation errors was the least.

2. In the aspect of the error correction behaviors used by the student teachers in each type of errors, the following behaviors were found:

2.1 For the pronunciation errors, the student teachers ignored the errors the most, and immediately gave the right answers the second. The correction behaviors never used by the student teachers were paraphrasing the questions, waiting time, and evaluating students' understanding.

2.2 For the vocabulary errors, the student teachers cued the students to correct the errors the most, and additionally explained how to correct the errors the second. The correction behaviors never used by the student teachers were paraphrasing the questions, and evaluating students' understanding.

2.3 For the grammar errors, the student teachers immediately gave the right answers the most, and cued the students to correct the errors the second. The correction behaviors never used by the student teachers were paraphrasing the questions, and evaluating students' understanding.

2.4 For the content errors, the student teachers cued the students to correct the errors the most, and repeated the errors the second. The correction behaviors never used by the student teachers were praising the students' corrections, and evaluating students' understanding.

2.5 For the appropriateness errors, the student teachers repeated the errors the most, and cued the students to correct the errors, additionally explained how to correct the errors, immediately gave the right answers the second. The correction behaviors never used by the student teachers were paraphrasing the questions, waiting time, praising the students' corrections, and evaluating students' understanding.



ภาควิชา.....
นักเรียนศึกษา.....
สาขาวิชา.....
การสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2535

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์สุจิตรा สวัสดิวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำ ตรวจแก้ไข ในข้อคิดเห็นต่าง ๆ ด้วยความ เอาใจใส่อย่างดีเยี่ยมราดยตลอด จึงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความ กรุณาของอาจารย์เป็นอย่างมาก และขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. สุจิตร พิยรชอน รองศาสตราจารย์ สุภารา อักษรานุเคราะห์ และรองศาสตราจารย์ พร้อมพرسล อุดมสิน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุมิตร วงศ์นกุล ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ตลอดจนให้คำแนะนำในการค้นคว้าสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ทุกท่านที่ได้เสนอแนะและตรวจความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร. กาญจนा ปราบพาล รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีไลพร ชนสุวรรณ อาจารย์ศิริพร ฉันทานนท์ และอาจารย์วิภาวดี จิรานันท์

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยงนิสิตฝึกสอนใน แต่ละโรงเรียน ที่ผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้ให้ความอนุเคราะห์ในด้านต่าง ๆ จนทำให้ การเก็บรวบรวมข้อมูลสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอบคุณตัวอย่างประชาชนนิสิตฝึกสอน วิชาเอก ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกคน ตลอดจนบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้ให้เงิน อุดหนุนบางส่วนสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบคุณ พี่น้อง เพื่อน และผู้มีพระคุณหลาย ๆ ท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณดำรงค์ นิมมานพสุทธิ์ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือและให้กำลังใจมาโดยตลอด

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบพระคุณมิດ้า มารดา ตลอดจนพี่ ๆ ทุกคนซึ่งเป็นผู้สนับสนุนและ เป็นแรงใจในการศึกษาของผู้วิจัยเสมอ

อนิรุธ ชุมสวัสดิ์

สารบัญ



หน้า

| | |
|--------------------------|----|
| บทคัดย่อภาษาไทย | ๗ |
| บทคัดย่อภาษาอังกฤษ | ๘ |
| กิตติกรรมประกาศ | ๙ |
| สารบัญตาราง | ๑๐ |

บทที่

| | |
|--|----|
| 1 บทนำ | 1 |
| ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา | 1 |
| วัตถุประสงค์ของการวิจัย | 6 |
| ขอบเขตของการวิจัย | 6 |
| ข้อตกลงเบื้องต้น | 6 |
| คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย | 7 |
| ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย | 9 |
| | |
| 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง | 10 |
| ความหมายของข้อผิดพลาด | 10 |
| สาเหตุของข้อผิดพลาด | 12 |
| ประเภทของข้อผิดพลาด | 16 |
| ความหมายของการแก้ไขข้อผิดพลาด | 23 |
| แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ไขข้อผิดพลาด | 24 |
| ความสำคัญของการแก้ไขข้อผิดพลาด | 26 |
| พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด | 28 |
| การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาในชั้นเรียน | 36 |
| งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง | 48 |

สารบัญ (ต่อ)

| | หน้า |
|---|------|
| 3 วิธีดำเนินการวิจัย | 81 |
| การสุ่มตัวอย่างประชากร | 81 |
| การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย | 81 |
| การเก็บรวบรวมข้อมูล | 89 |
| การวิเคราะห์ข้อมูล | 90 |
| สถิติที่ใช้ในการวิจัย | 90 |
| 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล | 92 |
| 5 สรุปผลงานวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ | 98 |
| รายการอ้างอิง | 110 |
| ภาคผนวก | |
| ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจแบบสังเกตพฤติกรรมการ แก้ไขข้อผิดพลาด | 125 |
| ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย | 127 |
| ภาคผนวก ค รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง | 131 |
| ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย | 133 |
| ภาคผนวก จ การหาความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย | 143 |
| ประวัติผู้เขียน | 159 |

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

| | |
|---|--|
| 1 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของประเภทของข้อผิดพลาด ที่นิสิตฝึกสอนมีพฤติกรรมการแก้ไข จำแนกตามการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ เนื้อหา และการนำภาษาไปใช้ ให้เหมาะสม 92 |
| 2 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด ของนิสิตฝึกสอน ในข้อผิดพลาดประเทกการออกเสียง 93 |
| 3 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด ของนิสิตฝึกสอน ในข้อผิดพลาดประเทกคำศัพท์ 94 |
| 4 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด ของนิสิตฝึกสอน ในข้อผิดพลาดประเทกไวยากรณ์ 95 |
| 5 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด ของนิสิตฝึกสอน ในข้อผิดพลาดประเทกเนื้อหา 96 |
| 6 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด ของนิสิตฝึกสอน ในข้อผิดพลาดประเทกการนำภาษาไปใช้ ให้เหมาะสม 97 |
| 7 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของความแตกต่างในการบันทึก พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ ในการ สังเกตนิสิตฝึกสอน คนที่ 1 ครั้งที่ 1 144 |

สารบัญตาราง (ต่อ)

| | ตารางที่ | หน้า |
|----|--|------|
| 8 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของความแตกต่างในการบันทึกพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ ในการสังเกตนิสิตฝึกสอน คนที่ 1 ครั้งที่ 2 | 147 |
| 9 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของความแตกต่างในการบันทึกพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ ในการสังเกตนิสิตฝึกสอน คนที่ 2 ครั้งที่ 1 | 150 |
| 10 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของความแตกต่างในการบันทึกพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ ในการสังเกตนิสิตฝึกสอน คนที่ 2 ครั้งที่ 2 | 153 |
| 11 | จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของความแตกต่างในการบันทึกพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด 2 ครั้งของผู้วิจัยเอง | 156 |

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**